

Raad van de
Europese Unie

Brussel, 10 juni 2015
(OR. en)

9710/15

EF 107
ECOFIN 462
DELECT 64
SURE 13

BEGELEIDENDE NOTA

van:	de heer Jordi AYET PUIGARNAU, directeur, namens de secretaris-generaal van de Europese Commissie
ingekomen:	5 juni 2015
aan:	de heer Uwe CORSEPIUS, secretaris-generaal van de Raad van de Europese Unie
Nr. Comdoc.:	C(2015) 3754 final
Betreft:	GEDELEGEERD BESLUIT (EU) .../... VAN DE COMMISSIE van 5.6.2015 betreffende de gelijkwaardigheid van het solvabiliteits- en prudentiële stelsel voor verzekerings- en herverzekeringsondernemingen van kracht in Zwitserland op basis van de artikelen 172, lid 2, 227, lid 4, en 260, lid 3, van Richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad

Hierbij gaat voor de delegaties document C(2015) 3754 final.

Bijlage: C(2015) 3754 final

Brussel, 5.6.2015
C(2015) 3754 final

GEDELEGEERD BESLUIT (EU) .../... VAN DE COMMISSIE

van 5.6.2015

**betreffende de gelijkwaardigheid van het solvabiliteits- en prudentiële stelsel voor
verzekerings- en herverzekeringsondernemingen van kracht in Zwitserland op basis van
de artikelen 172, lid 2, 227, lid 4, en 260, lid 3, van Richtlijn 2009/138/EG van het
Europees Parlement en de Raad**

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN DE GEDELEGEERDE HANDELING

De Solvabiliteit II-richtlijn (Richtlijn 2009/138/EG), zoals gewijzigd bij de "Omnibus II"-richtlijn (Richtlijn 2014/51/EU), die vanaf 1 januari 2016 volledig moet worden toegepast, voert een gemoderniseerd risicogebaseerd prudentieel en toezichtsstelsel voor verzekerings- en herverzekeringsondernemingen in de Europese Unie in.

De Solvabiliteit II-richtlijn voorziet in gelijkwaardigverklaring voor derde landen op drie gebieden:

- 1) een in een derde land gevestigde (her)verzekeraar sluit een herverzekeringsovereenkomst met een (her)verzekeraar in de EER (artikel 172 Solvabiliteit II-richtlijn);
- 2) een (her)verzekeraar heeft zijn hoofdkantoor binnen de EER en heeft deelnemingen of dochterondernemingen (samen als verbonden ondernemingen aangeduid) die buiten de EER gevestigd zijn (artikel 227 Solvabiliteit II-richtlijn);
- 3) een (her)verzekeraar heeft zijn hoofdkantoor binnen een derde land en heeft binnen de EER gevestigde verbonden ondernemingen (artikel 260 Solvabiliteit II-richtlijn).

Voor elk van de drie gebieden kan de gelijkwaardigverklaring gelden voor een onbeperkte periode (als het om een volledige gelijkwaardigverklaring gaat) of voor een beperkte periode (indien het gaat om vooruitgang die wordt gemaakt richting gelijkwaardigheid). In het laatste geval is de duur van de gelijkwaardigverklaring voor een vaste periode niet discretionair, maar in het desbetreffende Solvabiliteit II-artikel vastgesteld: 5 jaar (niet verlengbaar) voor herverzekeringsgroepen en groepen uit derde landen die in de EER werkzaam zijn en 10 jaar (verlengbaar) voor EER-groepen die in het rechtsgebied van een derde land werkzaam zijn.

Het onderhavige gedelegeerde besluit geldt voor de gelijkwaardigverklaring voor Zwitserland voor een onbeperkte periode en voor alle drie de bovengenoemde gelijkwaardigheidsgebieden: de artikelen 172, 227 en 260. Als een solvabiliteitsstelsel van een derde land op grond van artikel 172 gelijkwaardig wordt geacht, kunnen zijn herverzekerders niet verplicht worden om zekerheid te stellen in de EU. Als een solvabiliteitsstelsel van een derde land op grond van artikel 227 gelijkwaardig wordt geacht, kunnen EU-verzekeringsgroepen hun prudentiële EU-rapportage voor een dochteronderneming in dat derde land op grond van lokale regels in plaats van op grond van Solvabiliteit II verrichten indien aftrek en aggregatie is toegestaan als methode van consolidatie van de jaarrekening van groepen. Als een solvabiliteitsstelsel van een derde land op grond van artikel 260 gelijkwaardig wordt geacht, zijn de verzekeringsgroepen in dat land die niet actief zijn in de EU van een aantal aspecten van het groepstoezicht in de EU vrijgesteld.

De criteria met betrekking tot de gelijkwaardigverklaring op basis van artikel 172, lid 2, 227, lid 4 en 260, lid 3 zijn bepaald in respectievelijk de artikelen 378, 379 en 380 van de gedelegeerde verordening 2015/35 van de Commissie van 10 oktober 2014 tot aanvulling van Richtlijn 2009/138/EG (de "gedelegeerde handeling"). Deze criteria omvatten bepaalde vereisten die voorkomen in twee of meer van de artikelen 378, 379 en 380 van de gedelegeerde handeling, geldig zijn op het niveau van individuele (her)verzekeringsondernemingen en op het niveau van (her)verzekeringsgroepen, en betrekking hebben op de gebieden bevoegdheden, solvabiliteit, governance, transparantie, samenwerking tussen autoriteiten en behandeling van vertrouwelijke informatie, en de impact van de besluiten op de financiële stabiliteit.

Allereerst moeten de toezichthoudende autoriteiten in het derde land over de vereiste middelen, bevoegdheden en verantwoordelijkheden beschikken om daadwerkelijk te zorgen voor de bescherming van de verzekeringnemers en de begunstigden van (her)verzekeringsovereenkomsten.

In de tweede plaats moeten (her)verzekeringsondernemingen in het derde land toereikende financiële middelen bezitten, in lijn met de solvabiliteitsvereisten van Solvabiliteit II. Dit impliceert met name dat er een marktconforme waardering van alle activa en verplichtingen bestaat, dat de technische voorzieningen alle (her)verzekeringsverplichtingen tot uitdrukking brengen, dat activa met inachtneming van de belangen van de verzekeringnemers en begunstigden belegd zijn, dat het eigen vermogen en het gebruik van interne of standaardmodellen toereikend zijn, en dat uiteindelijk in geval van significante verliezen de kapitaalvereisten op toereikende wijze de risico's weergeven en de verzekeringnemers beschermen.

In de derde plaats moeten (her)verzekeringsondernemingen in het derde land een effectief systeem van governance hebben ingevoerd, met name met een effectief risicomanagementsysteem en toereikende functies en procedures als omschreven in Solvabiliteit II. Het toezichtsstelsel moet er ook voor zorgen dat wijzigingen in de activiteiten, het management of in gekwalificeerde deelnemingen niet nadelig zijn voor het gezonde management van (her)verzekeringsondernemingen.

In de vierde plaats moet voor de transparantie van informatie zowel voor de toezichthoudende autoriteiten in derde landen als voor het publiek worden gezorgd.

In de vijfde plaats moet aan de verplichtingen inzake beroepsgeheim en uitwisseling van informatie tussen autoriteiten worden voldaan: alle personen die werken of gewerkt hebben voor of namens de toezichthoudende autoriteiten moeten voldoen aan de regels inzake beroepsgeheim. Zij mogen met name geen vertrouwelijke informatie bekend maken die zij hebben ontvangen, behalve in samengevatte vorm en voor specifieke gevallen zoals die welke vallen onder het strafrecht of bij bepaalde civiel- of handelsrechtelijke procedures. De toezichthoudende autoriteiten van het derde land moeten ook vooraf toestemming vragen aan de autoriteit waarvan zij vertrouwelijke informatie hebben ontvangen en de specifieke doeleinden respecteren waarvoor informatie is verkregen.

In de zesde plaats moeten de toezichthoudende autoriteiten van het derde land de impact van hun beslissingen op de mondiale financiële stabiliteit in aanmerking nemen en met potentiële procyclische effecten rekening houden.

Sommige andere gelijkwaardigheidscriteria hebben specifiek betrekking op gelijkwaardigheid voor groepstoezicht of voor herverzekering. Voor wat betreft groepstoezicht bijvoorbeeld moeten toezichthouders wettelijk bevoegd zijn om te bepalen welke ondernemingen onder het toepassingsgebied van het toezicht op groepsniveau vallen; wat herverzekeringen betreft moet voor toegang tot het herverzekeringsbedrijf vooraf een vergunning van de toezichthouder zijn verkregen.

De Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen (EIOPA) heeft advies verstrekt aan de Europese Commissie met betrekking tot de volledige gelijkwaardigheid van Zwitserland wat betreft Solvabiliteit II; dit advies is op de website van EIOPA gepubliceerd. De Commissie heeft ten volle rekening gehouden met de informatie die door EIOPA in het kader van de onderhavige gelijkwaardigverklaring op grond van de procedure van de artikelen 172, lid 2, 227, lid 4, en 260, lid 3, is verstrekt. Het advies van EIOPA is gebaseerd op het betrokken Zwitserse wetgevingskader, met inbegrip van de Zwitserse wet inzake toezicht op de financiële markt van 22 juni 2007 (hierna "FINMASA" genoemd), die op 1 januari 2009 in werking is getreden, de wet inzake toezicht op verzekeringen (hierna "ISA" genoemd) van 17 december 2004 en de ordonnantie inzake verzekeringstoezicht (hierna "ISO" genoemd). De ISO is op 25 maart 2015 door de Zwitserse Bondsraad aangenomen en treedt op 1 juli 2015 in werking. De Commissie heeft zich gebaseerd op informatie die door EIOPA is verstrekt en nadere informatie over de beoordeling van het Zwitserse toezichtstelsel kan worden gevonden in het EIOPA-advies.

2. RAADPLEGINGEN VOORAFGAAND AAN DE VASTSTELLING VAN DE HANDELING

De Groep van Deskundigen van de Lidstaten inzake Bankieren, Verzekeringen en Betalingen is op 5 maart 2015 geraadpleegd met betrekking tot het voornemen van de Commissie om een positieve gelijkwaardigverklaring voor Zwitserland op grond van de artikelen 172, lid 2, 227, lid 4, en 260, lid 3, van Solvabiliteit II vast te stellen. De Groep van Deskundigen is akkoord gegaan met de voornemens van de Commissie op dit gebied.

3. JURIDISCHE ELEMENTEN VAN DE GEDELEGEERDE HANDELING

De rechtsgrondslag voor het onderhavig gedelegeerd besluit van de Commissie zijn de artikelen 172, lid 2, 227, lid 4, en 260, lid 3, van de Solvabiliteit II-richtlijn.

Hoewel de Solvabiliteit II-richtlijn vanaf 1 januari 2016 volledig wordt toegepast, kan de Commissie onderhavig gedelegeerde besluit nu reeds vaststellen zoals aangegeven in artikel 311 van de Solvabiliteit II-richtlijn.

GEDELEGEERD BESLUIT (EU) .../... VAN DE COMMISSIE

van 5.6.2015

betreffende de gelijkwaardigheid van het solvabiliteits- en prudentiële stelsel voor verzekerings- en herverzekeringsondernemingen van kracht in Zwitserland op basis van de artikelen 172, lid 2, 227, lid 4, en 260, lid 3, van Richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf (Solvabiliteit II)¹, en met name de artikelen 172, lid 2, 227, lid 4, en 260, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Richtlijn 2009/138/EG stelt een risicogebaseerd prudentieel stelsel voor verzekerings- en herverzekeringsondernemingen in de Unie in. Volledige toepassing van Richtlijn 2009/138/EG op verzekeraars en herverzekerders in de Unie vangt aan op 1 januari 2016.
- (2) Hoewel de Solvabiliteit II-richtlijn volledig wordt toegepast vanaf 1 januari 2016 kan de Commissie onderhavig gedelegeerd besluit nu reeds vaststellen zoals aangegeven in artikel 311 van de Solvabiliteit II-richtlijn.
- (3) Artikel 172 van Richtlijn 2009/138/EG heeft betrekking op de gelijkwaardigheid van het solvabiliteitsstelsel van een derde land toegepast op herverzekeringsactiviteiten van ondernemingen met hun hoofdkantoor in dat derde land. Een positieve gelijkwaardigverklaring maakt het mogelijk dat herverzekeringscontracten met ondernemingen waarvan het hoofdkantoor in dat derde land is gelegen op dezelfde wijze worden behandeld als herverzekeringscontracten met ondernemingen waaraan overeenkomstig die richtlijn een vergunning is verleend.
- (4) Artikel 227 van Richtlijn 2009/138/EG heeft betrekking op gelijkwaardigheid voor verzekeraars uit derde landen die deel uitmaken van groepen die hun hoofdkantoor in de Unie hebben. Op grond van een positieve gelijkwaardigverklaring mogen dergelijke groepen, wanneer als consolidatiemethode voor hun groepsrapportage aftrek en aggregatie wordt gebruikt, ten behoeve van de berekening van het solvabiliteitsvereiste van de groep en het in aanmerking komend eigen vermogen, rekening houden met de berekening van de kapitaalvereisten en het beschikbaar kapitaal (eigen vermogen) op basis van de regels van het niet-uniale rechtsgebied in plaats van deze te berekenen op basis van Richtlijn 2009/138/EG.

¹ PB L 335 van 17.12.2009, blz. 1–155

- (5) Artikel 260 van Richtlijn 2009/138/EG heeft betrekking op de gelijkwaardigheid van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen waarvan de moederonderneming haar hoofdkantoor buiten de Unie heeft. In overeenstemming met artikel 261, lid 1, van Richtlijn 2009/138/EG steunen de lidstaten, in geval van een positieve gelijkwaardigverklaring, op het gelijkwaardige groepstoezicht dat door de groepstoezichtautoriteiten van het derde land wordt uitgeoefend.
- (6) Een wettelijk stelsel van een derde land moet als volledig gelijkwaardig aan dat van Richtlijn 2009/138/EG worden beschouwd als het voldoet aan de vereisten die voor een vergelijkbaar niveau van bescherming van verzekeringnemers en begunstigden zorgen. Vollediggelijkwaardigverklaringen ingevolge de artikelen 172, lid 2, 227, lid 4, en 260, lid 3, zijn van onbeperkte duur, tenzij zij worden ingetrokken.
- (7) Op 9 maart 2015 heeft de Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen (EIOPA) aan de Commissie overeenkomstig artikel 33, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1094/2010 advies verstrekt over het in Zwitserland van kracht zijnde regelgevings- en toezichtssysteem voor (her)verzekeringsondernemingen en groepen. Het advies van EIOPA is gebaseerd op het betrokken Zwitserse wetgevingskader, met inbegrip van de Zwitserse wet inzake toezicht op de financiële markt van 22 juni 2007 (hierna "FINMASA" genoemd), die op 1 januari 2009 in werking is getreden, de wet inzake toezicht op verzekeringen (hierna "ISA" genoemd) van 17 december 2004 en de ordonnantie inzake verzekeringstoezicht (hierna "ISO" genoemd)². De Commissie heeft haar beoordeling gebaseerd op de informatie die is verstrekt door EIOPA.
- (8) Rekening houdend met de bepalingen van Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 2015/35 van de Commissie³, met name de artikelen 378, 379 en 380, alsook het advies van EIOPA, moet een aantal criteria worden toegepast om de gelijkwaardigheid op basis van respectievelijk de artikelen 172, lid 2, 227, lid 4, en 260, lid 3 van Richtlijn 2009/138/EG te beoordelen.
- (9) Die criteria omvatten bepaalde vereisten die voorkomen in twee of meer van de artikelen 378, 379 en 380 van de gedelegeerde handeling (EU) 2015/35, geldig zijn op het niveau van individuele⁴ (her)verzekeringsondernemingen en op het niveau van (her)verzekeringsgroepen, en betrekking hebben op de gebieden bevoegdheden, solvabiliteit, governance, transparantie, samenwerking tussen autoriteiten en behandeling van vertrouwelijke informatie, en de impact van de besluiten op de financiële stabiliteit.
- (10) Wat in de eerste plaats de middelen, bevoegdheden en verantwoordelijkheden betreft heeft de Zwitserse financiëlemarkttoezichthouder (FINMA) de bevoegdheid om daadwerkelijk toezicht uit te oefenen op (her)verzekeringsactiviteiten en sancties op te leggen of handhavingsmaatregelen te nemen indien dit noodzakelijk is, zoals het

² De ISO is op 25 maart 2015 door de Zwitserse Bondsraad aangenomen en treedt op 1 juli 2015 in werking.

³ Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/35 van de Commissie van 10 oktober 2014 tot aanvulling van Richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf (Solvabiliteit II) (PB L 12 van 17.1.2015, blz. 1).

⁴ Wij specificeren in de huidige wet of wij verzekeringsondernemingen op individueel ("solo") niveau dan wel op groepsniveau beschouwen. Individuele ondernemingen kunnen al dan niet van groepen deel uitmaken.

intrekken van een vergunning van een bedrijf of het geheel of gedeeltelijk vervangen van het management ervan. FINMA beschikt over de noodzakelijk financiële en personele middelen, expertise, capaciteiten en het noodzakelijke mandaat om alle verzekeringnemers en begunstigten daadwerkelijk te beschermen.

- (11) In de tweede plaats steunt, wat betreft de Zwitserse solvabiliteitstest (ZST), de beoordeling van de financiële positie van (her)verzekeringsondernemingen of -groepen op gezonde economische beginselen en zijn de solvabiliteitsvereisten op een economische waardering van alle activa en verplichtingen gebaseerd. De ZST vereist dat (her)verzekeringsondernemingen voldoende financiële middelen aanhouden en stelt criteria vast met betrekking tot technische voorzieningen, beleggingen, kapitaalvereisten (met inbegrip van het minimumkapitaalniveau) en eigen vermogen en vereist dat FINMA tijdig ingrijpt als niet aan de kapitaalvereisten wordt voldaan of als de belangen van de verzekeringnemers in gevaar komen. De kapitaalvereisten zijn risicogebaseerd en zijn erop gericht kwantificeerbare risico's in beeld te brengen. Indien een risico niet wordt gekwantificeerd, wordt het via andere maatregelen aangepakt: operationele risico's bijvoorbeeld worden kwalitatief aangepakt via de Zwitserse kwaliteitsbeoordeling (ZKB). Het belangrijkste kapitaalvereiste, in het kader van de ZST bekend als het streefkapitaal, is berekend op het dekken van onverwachte verliezen uit hoofde van bestaande activiteiten. Daarnaast varieert het absolute minimumkapitaalvereiste (minimumkapitaal) voor verzekeraars in het kader van de ZST afhankelijk van de verzekeringsactiviteit. Beide vereisten zijn voor alle huidige combinaties van activiteiten van de Zwitserse verzekeraars ten minste even streng als de overeenkomstige vereisten van Richtlijn 2009/138/EG. Voor wat betreft modellen mogen de verzekeringsondernemingen een standaardmodel of, indien vereist door FINMA of op eigen initiatief, een intern model gebruiken.
- (12) Wat in de derde plaats de governance betreft vereist het Zwitserse solvabiliteitsstelsel dat (her)verzekeringsondernemingen over een doeltreffend governancestelsel beschikken, waarbij hen met name een duidelijke organisatorische structuur, geschiktheids- en betrouwbaarheidsvereisten voor degenen die de ondernemingen daadwerkelijk leiden en een effectief proces voor de doorgifte van informatie binnen de ondernemingen en aan FINMA worden opgelegd. Bovendien oefent FINMA daadwerkelijk toezicht op uitbestede functies en activiteiten uit.
- (13) De ZST vereist eveneens dat (her)verzekeringsondernemingen en -groepen risicomanagement-, nalevings-, interneaudit- en actuariële functies in stand houden. De ZST legt een risicomanagementsysteem op dat in staat is om risico's te identificeren, te meten, te monitoren, te managen en te rapporteren, en legt een effectief internecontrolesysteem op. De vereisten van Richtlijn 2009/138/EG inzake interne audit en naleving voor individuele ondernemingen worden door de ISO bevredigend aangepakt, omdat daardoor de risicomanagementsvereisten en met name de verplichting om over een nalevingsfunctie te beschikken worden versterkt.
- (14) Het in Zwitserland van kracht zijnde stelsel vereist dat wijzigingen in het bedrijfsbeleid of het management van (her)verzekeringsondernemingen of -groepen of gekwalificeerde deelnemingen in dergelijke ondernemingen of groepen in overeenstemming zijn met gezond en prudent management. Met name worden acquisities, veranderingen in het bedrijfsplan of in gekwalificeerde deelnemingen van (her)verzekeringsondernemingen of verzekeringsgroepen aan FINMA meegedeeld, dat

indien gerechtvaardigd passende sancties kan nemen, zoals een verbod op een acquisitie.

- (15) Wat in de vierde plaats transparantie betreft moeten (her)verzekeringsondernemingen en -groepen alle informatie verstrekken die noodzakelijk is om toezicht uit te oefenen, en ten minste jaarlijks een rapport over hun solvabiliteit en financiële positie publiceren. De vereisten van Richtlijn 2009/138/EG betreffende openbaarmaking worden door de ISO bevredigend aangepakt, aangezien de soorten kwalitatieve en kwantitatieve informatie die moet worden openbaargemaakt in overeenstemming is met Richtlijn 2009/138/EG. In het kader van de ISO moeten (her)verzekeringsondernemingen en -groepen hun bedrijfsactiviteiten, prestaties, risicomanagement, risicoprofiel, de methoden die worden gebruikt voor de beoordeling betreffende met name voorzieningen, kapitaalbeheer en solvabiliteit openbaar maken.
- (16) Wat in de vijfde plaats het beroepsgeheim, de samenwerking en de uitwisseling van informatie betreft omvat het in Zwitserland van kracht zijnde stelsel verplichtingen inzake beroepsgeheim voor alle personen die voor FINMA werken of hebben gewerkt, met inbegrip van auditors en deskundigen die in opdracht van FINMA handelen. Volgens die verplichtingen mag vertrouwelijke informatie ook niet openbaar worden gemaakt, behalve in samengevatte of geaggregeerde vorm, onverminderd gevallen die onder het strafrecht vallen. Voorts maakt FINMA voor de uitvoering van haar taken en voor de doeleinden waarin bij wet is voorzien alleen gebruik van vertrouwelijke informatie die van andere toezichthoudende autoriteiten is ontvangen. Het in Zwitserland geldende stelsel vereist ook dat ingeval een (her)verzekeringsonderneming failliet wordt verklaard of op grond van een rechterlijke beslissing in liquidatie verkeert, vertrouwelijke informatie openbaar mag worden gemaakt als deze geen betrekking heeft op derden die betrokken zijn bij de redding van die onderneming. FINMA mag vertrouwelijke informatie die zij van een andere toezichthoudende autoriteit ontvangen heeft slechts na uitdrukkelijke instemming van die toezichthoudende autoriteit delen met autoriteiten, instanties of personen die onder het beroepsgeheim vallen in Zwitserland. Zij heeft met alle lidstaten van de Unie een memorandum van overeenstemming ondertekend om de internationale samenwerking, met name met betrekking tot de uitwisseling van vertrouwelijke informatie, te coördineren.
- (17) Wat in de zesde plaats de impact van haar beslissingen betreft zijn FINMA en de andere Zwitserse autoriteiten die het mandaat hebben om te zorgen voor de goede werking van de financiële markten, zoals de Zwitserse nationale bank en het ministerie van Financiën, toegerust om te beoordelen hoe beslissingen mondiaal van invloed zullen zijn op de stabiliteit van de financiële systemen, met name in noodsituaties, en om rekening te houden met de mogelijke procyclische effecten wanneer zich uitzonderlijke bewegingen op de financiële markten voordoen. Op grond van het in Zwitserland geldende stelsel vinden regelmatig vergaderingen tussen de bovengenoemde autoriteiten plaats om informatie uit te wisselen over de risico's voor de financiële stabiliteit en de maatregelen te coördineren. Deze vinden eveneens plaats op internationaal niveau, waar de Zwitserse autoriteiten bijvoorbeeld met de colleges van toezichthouders van de lidstaten van de Unie en EIOPA informatie uitwisselen over aangelegenheden in verband met financiële stabiliteit.

- (18) De artikelen 378 en 380 van Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 2015/35 omvatten ook specifieke criteria met betrekking tot gelijkwaardigheid voor herverzekeringsactiviteiten en voor groepstoezicht.
- (19) Voor wat betreft de specifieke criteria voor herverzekeringsactiviteiten op grond van artikel 378 van Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 2015/35 moet om toegelaten te worden tot het herverzekeringsbedrijf eerst een vergunning van FINMA worden verkregen waarbij nadere in het recht vastgestelde normen dienen te worden nageleefd. Captive herverzekeringsbedrijven vallen onder het solvabiliteitsstelsel dat in Zwitserland op grond van de ISO van kracht is.
- (20) Voor wat betreft de specifieke criteria voor groepstoezicht op grond van artikel 380 van Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 2015/35 is FINMA bevoegd om te bepalen welke ondernemingen onder het toepassingsgebied van het toezicht op groepsniveau vallen en om toezicht uit te oefenen op verzekerings- en herverzekeringsondernemingen die deel uitmaken van een groep. FINMA houdt toezicht op alle (her)verzekeringsondernemingen waarover een deelnemende onderneming, als omschreven in artikel 212, lid 1, onder a), van Richtlijn 2009/138/EG, overheersende invloed of invloed van betekenis uitoefent.
- (21) FINMA is bij machte het risicoprofiel, de financiële positie en de solvabiliteit van (her)verzekeringsondernemingen die deel uitmaken van een groep en de bedrijfsstrategie van die groep te beoordelen.
- (22) Onder het in Zwitserland geldende stelsel staan de rapportage- en boekhoudkundige regels de monitoring toe van intragroepstransacties en risicoconcentraties, die (her)verzekeringsgroepen ten minste op jaarbasis moeten rapporteren.
- (23) Onder het in Zwitserland geldende stelsel beperkt FINMA het gebruik van het eigen vermogen van een (her)verzekeringsonderneming als dit niet daadwerkelijk beschikbaar kan worden gesteld voor de dekking van het kapitaalvereiste van de deelnemende onderneming waarvoor de groepssolvabiliteit wordt berekend. De berekening van de groepssolvabiliteit leidt tot resultaten die ten minste gelijkwaardig zijn aan de resultaten van de methoden vastgesteld in de artikelen 230 en 233 van Richtlijn 2009/138/EG, zonder dubbeltelling van het eigen vermogen en na eliminatie van de intragroepscreatie van kapitaal via wederzijdse financiering. Ook al bestaat er meer bepaald geen groepssolvabiliteitsratio zoals ingevolge de artikelen 230 en 233 van Richtlijn 2009/138/EG, maar wel een reeks solvabiliteitsratio's per entiteit binnen een groep, toch worden met die reeks alle interacties tussen entiteiten van de groep weergegeven en wordt aldus de structuur van de groep in aanmerking genomen.
- (24) Bijgevolg wordt, aangezien het alle criteria neergelegd in de artikelen 378, 379 en 380 van Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 2015/35 vervult, het in Zwitserland van kracht zijnde regelgevings- en toezichtsstelsel voor (her)verzekeringsondernemingen en -groepen geacht te voldoen aan de criteria voor volledige gelijkwaardigheid neergelegd in de artikelen 172, lid 2, 227, lid 4, en 260, lid 3, van Richtlijn 2009/138/EG.
- (25) De Commissie kan te allen tijde buiten het kader van de algemene toetsing een specifieke toetsing betreffende een individueel derde land of grondgebied ondernemen indien desbetreffende ontwikkelingen het noodzakelijk maken dat de Commissie de

erkenning op grond van dit besluit herbeoordeelt. De Commissie moet, met technische bijstand van EIOPA, de ontwikkeling van het stelsel dat van kracht is in Zwitserland en de inachtneming van de voorwaarden op basis waarvan dit besluit is genomen blijven monitoren.

- (26) Richtlijn 2009/138/EG is van toepassing vanaf 1 januari 2016. Dit besluit moet derhalve ook vanaf die datum het solvabiliteits- en prudentieel stelsel dat in Zwitserland van kracht is gelijkwaardig verklaren,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

Vanaf 1 januari 2016 wordt het in Zwitserland van kracht zijnde solvabiliteitsstelsel dat op de herverzekeringsactiviteiten van ondernemingen met hun hoofdkantoor in Zwitserland van toepassing is geacht gelijkwaardig te zijn aan de vereisten van Richtlijn 2009/138/EU, titel I.

Artikel 2

Vanaf 1 januari 2016 wordt het in Zwitserland van kracht zijnde solvabiliteitsstelsel dat op de verzekerings- en herverzekeringsondernemingen met hoofdkantoor in Zwitserland van toepassing is geacht gelijkwaardig te zijn aan de vereisten in Richtlijn 2009/138/EU, hoofdstuk VI, titel I.

Artikel 3

Vanaf 1 januari 2016 wordt het in Zwitserland van kracht zijnde prudentiële stelsel dat op het toezicht op verzekerings- en herverzekeringsondernemingen in een groep van toepassing is geacht gelijkwaardig te zijn aan de vereisten van Richtlijn 2009/138/EU, titel III.

Artikel 4

Dit besluit treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Gedaan te Brussel, op 5.6.2015

Voor de Commissie
De Voorzitter
Jean-Claude JUNCKER